

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

- กลุ่มทิพย์ คติกิริยา นาถดี เด่นดวง และพรรภนิกา บูรพาชีพ. (2547). บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม มองอย่างไร? เมื่อสามีป่วยขึ้นกระ不下床. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- “กม.พิเศษทางเพศใหม่บังคับใช้แล้ว ข่มขืน “ชาย-ด.ช.-คู่สมรส” มีโทษ”. (2550). มติชน. ฉบับวันที่ 21 กันยายน 2550 : 1,12.
- “เก้ากม.เด็ก ไทยหนักใจจริงขึ้น”. (2550). น่าวสต. ฉบับวันที่ 20 กันยายน 2550: 1,15.
- “ข่มขืน... ได้โทษด้วยการแต่งงาน กฎหมายอื้ออาทรเปิดช่องทุรชน”. (2550). ไทยโพลต์. ฉบับวันที่ 7 พฤษภาคม 2550: 7.
- จรัญ โอมะณานันท์. (2548). “นิติศาสตร์แนวสตรีนิยม (Feminist Jurisprudence): การวิพากษ์เปลี่ยนแปลงกฎหมายเพื่อความเสมอภาคทางเพศ”. วารสารระพี. 48: 122-148.
- จักร พันธุ์ชูเพชร. (2548) งานวิจัย เรื่อง “การข่มขืนกระทำชำเราจากบุคคลในครอบครัว”. สนับสนุนโดยองค์การสหประชาติ (UNFPA) และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี: บริษัท มายด์ พับลิชชิ่ง จำกัด:
- ตลาดชาย รミニตานนท์ ใน วิระดา สมสวัสดิ์. (บก). (2545). ทัศนะมุนมองพื้นฐานสำคัญของสำนัก โครงสร้างนิยมและสตรีนิยม. ใน พลวัตสังคมผ่านสายตาสาขาวิชาการไทย: หกสิบปี ตลาดชายรミニตานนท์. (หน้า 34-50), โรงพยาบาลเชียงใหม่: เชียงใหม่.
- ชลิตากรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2539). “ข่มขืน: ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรมในสังคมไทย”. รัฐศาสตร์สาร. ฉบับที่ 3(19,2539): 166-168.
- ชลิตากรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2550). “ปมขืนผู้ชาย”. คอลัมน์หมายเหตุการณ์. เนชั่นสุดสัปดาห์. ฉบับวันที่ 9 กรกฎาคม 2550: 79.
- ชลิตากรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2549 ข). งานวิจัยเรื่อง เมื่อผู้หญิงต้องการจะมีหนวด: การต่อสู้ “ความจริง” ของเรื่องเพศในสภาพผู้แทนรายภูมิ. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- ชลิตากรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2551 ค). “รัฐ สตรีนิยม และสตรีนิยมภาครัฐ” ใน วารสารจุดยืน. ปีที่ 2, กรุงเทพฯ: บริษัทอมรพร จำกัด.

- ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ (2549). บทความเรื่อง “ย่างศพทารก: วิพากษ์ความรุนแรงทางวัฒนธรรมในสังคมไทย ในหนังสือ อาชุมมีชีวิต?: แนวคิดเชิงวิพากษ์ว่าด้วยความรุนแรง” พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ฟ้าเดียวกัน.
- ชาญ ไทย รักษายาติ. (2547). “การเปรียบเทียบความสัมพันธ์เชิงอำนาจหลังจากภัยในกฎหมายมังรายศาสตร์กับกฎหมายไทยในมุมมองแนวสร้างสรรค์”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มวิชาล้านนาคดี บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- ชำนาญ จันทร์เรือง. (2550). “หลงเข่นขึ้นชายเป็นความผิดทางอาญาแล้ว”. คอลัมน์มองมุมใหม่. กรุงเทพธุรกิจ. ฉบับวันที่ 26 กันยายน 2550: 12.
- ภูน พันจันทร์. (2551). “บ่มขึ้น: เสียงเงียบที่ต้องเปิดเผย”. มติชนโลกวันนี้. ฉบับวันที่ 3 มกราคม 2551 : 5.
- ณรงค์ศักดิ์ สุขวิญญา. (2549). “มาตรการบังคับทางอาญาที่เหมาะสมสำหรับผู้กระทำผิดทางเพศ”. วิทยานิพนธ์มหามหาบัณฑิต. คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐยา บุญภักดี. (2550). “กฎหมายหลงเข่นขึ้นชาย มีจริงหรือ?” คอลัมน์ คิดต่างอย่างผู้หญิง. มติชนโลกวันนี้. ฉบับวันที่ 3 สิงหาคม 2550: 24-25.
- ณัฐยา บุญภักดี. “ประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของกฎหมายบ่มขึ้น?”. คอลัมน์เสียงสตรี. โพสต์ทูเดย์. ฉบับวันที่ 28 เมษายน 2550: 10.
- “ได้ฤกษ์ใช้กฎหมายใหม่ พ.ร.บ. ความรุนแรงในครอบครัว”. (2550). มติชน. ฉบับวันที่ 22 สิงหาคม 2550: 35-36.
- “ติเพื่อก่อ: บทเรียนแก้ไขกฎหมายบ่มขึ้น (2550). มติชน. ฉบับวันที่ 1 สิงหาคม 25505.
- “ถ่ายถอดค้านกฎหมายบ่มขึ้นเด็กเพิ่มปัญหาสังคมทำลายอนาคต”. (2550). มติชนโลกวันนี้. ฉบับวันที่ 29 มิถุนายน 2550: 4.
- ธัญญา ใจดี. (2550). “กฎหมายความรุนแรงในครอบครัวประกาศใช้แล้ว”. โพสต์ทูเดย์. ฉบับวันที่ 25 สิงหาคม 2550: 10.
- ธัญญา ใจดี. (2550). “คลิกกฎหมายบ่มขึ้น คุ้มครองเด็กได้จริงหรือ?”. คอลัมน์เสียงสตรี. โพสต์ทูเดย์. ฉบับวันที่ 12 พฤษภาคม 2550: 10.
- นิยะดา เหล่าสุนทร. (2540). **ภูมิปัญญาของคนไทย: ศึกษาจากกฎหมายตราสามดวงและจิตรกรรม** 趴ผนัง. กรุงเทพฯ: ทุนส่งเสริมกลุ่มวิจัยเมธิอาวุโส สถา.
- บุญชู กล้าแข้ง. (2547). “การคืนหาความจริงจากหลงที่ถูกบ่มขึ้น: ศึกษาเปรียบเทียบ”. วิทยานิพนธ์ นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 1551 และประมวลกฎหมายอาญาแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2551. รวบรวมโดย บีระพล อรุณະสิกิริ นิมล เรื่องต่อ ปฏิบัติที่ สัตติเมธนีด ไฟฟูยร์ นาคพั่ว สถาพร ลิ่มมณี สุรศักดิ์ วาจาริทธิ์ และสุริยกานต์ ขัยเนตร.

ปราโมทย์ พิพัฒนาศัย. (2550). “กม. ด้อยคุณภาพจากสนช. ทำให้สังคมปั่นป่วน”. คลอัมน์พลวัต การเมือง. สยามรัฐ. ฉบับวันที่ 6 ธันวาคม 2550: 7.

“ปีทอง กฎหมายหลงไทย ปลดแอกอนุสัญญา”. (2550). “เลือกปฏิบัติ”. มติชน. ฉบับวันที่ 5 กรกฎาคม 2550: 35-36.

“ผ่าน กม. กำหนดผัว บ่มีนีเมียไทยจำคุก”. (2550). “ไทยโพสต์”. ฉบับวันที่ 21 มิถุนายน 2550: 1,2.

“ผ่าน กม. เอ้าผิดหญิงบ่มีนีชาย”. (2550). คอม ชัด ลีก. ฉบับวันที่ 21 มิถุนายน 2550: 1, 14.

“ผ่านร่าง กม. ห้ามบ่มีนีผู้อื่น แม้จะเป็นภรรยาหรือสามี”. (2550). ผู้จัดการรายวัน. ฉบับวันที่ 21 มิถุนายน 2550: 14.

พรรณรายรัตน์ ศรีชัยรัตน์. (2544). “Feminist Legal Theory”. วารสารสังคมศาสตร์: นิติศาสตร์ ขายของ. วารสารทางวิชาการ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ปีที่ 13 ฉบับที่ 1/2544: 21-51.

พิธินัย ไชยแสงสุขกุล. (2528). กฎหมายครอบครัวเปลี่ยนเที่ยงกฎหมายมั่งรายศาสตร์กับกฎหมายตราสามดวง. กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พิธินัย ไชยแสงสุขกุล และคณะ. (2537). กฎหมายแห่งอาณาจักรสยาม. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโトイ้ต้า ประเทศไทยปั่น.

เพ็ญศรี พิชัยสนิท. (2545). มิติทางกฎหมายกับสุขภาพและสิทธิอนามัยเจริญพันธ์. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง สิทธิอนามัยเจริญพันธ์และสุขภาพผู้หญิง. จัดโดย คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาเรื่องอนามัยเจริญพันธ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปัจจุบันสาธารณสุขแห่งชาติ มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่อง

สุขภาพผู้หญิง เครือข่ายผู้หญิงกับสุขภาพ สถาบันกฎหมายอาญา และ The Population Council เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2545 อาคารรัฐสภา. กรุงเทพฯ: มปพ.

ภาสันนทน์ อัศวรักษ์(2550). “การบ่มีนีกับกฎหมายที่ควรพิจารณา”. มติชน. ฉบับวันที่ 20 มิถุนายน 2550 6.

มาลี พฤกษ์พงศาลี. (2551). ย้อนรอยความเป็นคนของผู้หญิง. กรุงเทพฯ: บริษัท ออฟเซ็ท จำกัด.

มูลนิธิผู้หญิง. (2546). ทศวรรษการประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา กับ ความรุนแรงต่อผู้หญิง. สนับสนุนโดยองค์การยูนิเฟม.

วัชรินทร์ ปัจเจกвиัญญาสกุลและคณะ. (2546). รายงานการวิจัยเรื่อง การประเมินกระบวนการ
ยุติธรรมในการคุ้มครองสวัสดิภาพบุคคลที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว. กรุงเทพฯ:
มูลนิธิเพื่อนหญิง สถาบันพัฒนาระบวนการยุติธรรมเยาวชนและครอบครัว และ
คณะผู้วิจัย.

วันนี้ วาสิกะสิน และสุนี เหมะประสิทธิ์. (2541). งานวิจัยเรื่อง “ค่านิยม และทัศนคติของ
สังคมไทยต่อสตรี ที่มีผลกระทบต่อสถาบันครอบครัวและสังคม”. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์. (2550). “ค้าน สนช. แก้ไขกฎหมายข่มขืนเด็กแต่งงานกัน”. ผู้จัดการรายวัน.
ฉบับวันที่ 7 พฤษภาคม 2550: 14.

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์. “กฎหมายขยายความการข่มขืน”. คอลัมน์คุยกับครูหยุย. เดลินิวส์. ฉบับวันที่
28 มิถุนายน 2550 : 21.

วินัย พงศ์ศรีเพียร. (2547). กฎหมายตราสามดวง: แหวนส่องสังคมไทย. ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
ลำดับที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เพื่องฟ้า.

วิมลศิริ ชำนาญเวช. (2547). มิติหญิงชายด้านกฎหมาย. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ
เตรียมการ รายงานอนุสัญญาอนุสัญญาสาหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติ
ต่อสตรี ในทุกรูปแบบ ครั้งที่ 4 เรื่องประเด็นกฎหมายและมาตรการเพื่อขัดการเลือก
ปฏิบัติต่อสตรี. เมื่อ 23 สิงหาคม 2547. ณ อาคารชั้นทาวเวอร์บี. กรุงเทพฯ: มปพ.

วิระดา สมสวัสดิ์. (2549 ก.). “ผู้หญิงกับกฎหมาย: นิติศาสตร์แนวสตรีนิยม”. ใน นิติศาสตร์แนว
สตรีนิยม. (หน้า 7-18), เชียงใหม่: สำนักพิมพ์วนิศาพรส.

วิระดา สมสวัสดิ์. (2549 ข.). กฎหมายที่ละเอียดอ่อนผู้หญิง. เอกสารประกอบการฝึกอบรม
อาสาสมัครกฎหมายเพื่อผู้หญิงชนบท. เชียงใหม่: ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิระดา สมสวัสดิ์ (2549 ค.). วิพากษ์กฎหมายครอบครัว เอกสารประกอบการประชุมประจำปี
สตรีศึกษารั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 1-2 มีนาคม 2549. ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ:
มปพ.

วิระดา สมสวัสดิ์. (2549 ง.). “ผู้หญิงกับความยุติธรรม”. ใน นิติศาสตร์แนวสตรีนิยม.
(หน้า 55-64), เชียงใหม่: สำนักพิมพ์วนิศาพรส.

วิระดา สมสวัสดิ์. (2549 จ.). “สิทธิมนุษยชนสตรี”. ใน ทีทรรศน์สตรีนิยม. (หน้า 91-100),
เชียงใหม่: สำนักพิมพ์วนิศาพรส.

วิร陀า สมสวัสดิ์. (2549 น.). “สิทธิมนุษยชนของผู้หญิงในอนาคตเจริญพันธุ์และมิติทางประเวณี”.

ใน ที่ปรรศน์สตรีนิยม. (หน้า 43-46), เซียงใหม่: สำนักพิมพ์วนิคเพรส.

คราวุฒิ ปทุมราช. (บก.). (2544). สิทธิมนุษยชน: รวบรวมสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่าง

ประเทศไทยสำคัญ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิพรีคริค เอแบร์ท.

“สนช. อกแก้กฎหมายเพ่ง บ่มขึ้นคู่หม่น-มีซื้อฟ้องได้”. โพสต์ทูเดย์. ฉบับวันที่ 10 กรกฎาคม 2550: 6.

“สนช.เห็นชอบ กม.หญิงบ่มขึ้นชาย”. ข่าวสด. ฉบับวันที่ 21 มิถุนายน 2550: 11.

สมชาย ปรีชาศิลป์กุล. (2550) รายงานการวิจัยเรื่อง เพศวิถีในคำพิพากษา. เซียงใหม่:

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมาคมบังคมทิดสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2535). เครื่องหมายแห่ง

ความรุ่งเรืองคือสถานภาพสตรี . กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

สาลินี ภู่รุ่งเรืองผล. (2543). “วิเคราะห์ขอบเขตความรับผิดฐานบ่มขึ้นกระทำชำเราและอนามัย”.

วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

(2546). รายงานการอนุวัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุก

รูปแบบของประเทศไทย ฉบับที่ 4 และฉบับที่ 5 (ฉบับรวม). เสนอต่อคณะกรรมการ

ว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีแห่งองค์การสหประชาชาติ. กรุงเทพฯ: มปพ.

สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

(2551). มิติหญิง-ชาย: ความแตกต่างบนความเหมือน. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติ

แห่งชาติร่วมกับสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

รายงานการอนุวัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบของ

ประเทศไทย ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 (ฉบับรวม). (2539). เสนอต่อคณะกรรมการว่าด้วยการ

จัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีแห่งองค์การสหประชาชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

“เสือตุย หญิงช่าส์ ทองโ荷ด สามีเหี้ยม โปรดกลับใจ”. (2550). โพสต์ทูเดย์. ฉบับวันที่ 21 มิถุนายน

2550: 7.

“หญูนแก้ กม.บ่มขึ้นเสนอุดช่องโหว่”. (2550). เดลินิวส์. ฉบับวันที่ 24 พฤษภาคม 2550: 25.

“หยุด ม. 277 หยุดใบอนุญาตบ่มขึ้นเด็ก”. (2550). ผู้จัดการรายวัน. ฉบับวันที่ 6 มิถุนายน 2550: 39.

อนุช อาภาภิรัม. (2543). หากความรุนแรงในยุคโอลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: บริษัท ออมรินทร์พริ้นติ้ง

แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).

อมรสิริ สันหนึ่สุรัติกุล และคณะ. (2539). รายงานการวิจัยเรื่อง ข่มขืน: ความรุนแรงทางเพศใน

ระบบสังคมชายเป็นใหญ่ ในประเทศไทย (2528-2538). กรุงเทพฯ: มูลนิธิผู้หญิง.

เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง “การใช้กฎหมายแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว”. (2552).

กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.

เอกสารประมวลกฎหมายรัชกาลที่ 1 เล่ม 2. มปป. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง.

เอกสารรายงานการประชุมระดมความคิดเห็น เรื่อง “ทำไมต้องแก้กฎหมายข่มขืนอีกครั้ง?” จัดโดย

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ร่วมกับ มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่อง

สุขภาพผู้หญิง (สคส.) เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2552 ณ โรงแรมรัตนโกสินทร์ กรุงเทพฯ: มปพ.

เอกสารรายงานผลการสัมมนาความร่วมมือด้านการพัฒนา เรื่อง “กฎหมายคุ้มครองผู้หญิงกระทำ

รุนแรงในครอบครัว: จากนโยบายสู่การปฏิบัติในการจัดการความรุนแรงที่เกิดจาก

พื้นฐานความแตกต่างทางเพศ” (Domestic Violence Act Addressing Gender-Based

Violence from Policy to Practice). (2552). จัดโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความ

มั่นคงของมนุษย์ร่วมกับสำนักงาน United Nations System's Operation Activities for

Development ประจำประเทศไทย (UNCT) เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 ณ โรงแรมoma

รีวอเตอร์เกท กรุงเทพฯ: มปพ.

เอกสารรายงานผลการสัมมนา เรื่อง “การใช้กฎหมายแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว”.

(2552). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.

เอกสารรายงานการสัมมนาเรื่อง “กฎหมายข่มขืนถึงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลง”. (2550).

ณ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ: มปพ.

เอกสารรายงานผลการสัมมนาเรื่อง “การจัดทำข้อตกลงความร่วมมือการดำเนินงานยุทธิ์ความรุนแรง

ในครอบครัวตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้หญิงกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว

พ.ศ. 2550 ระหว่างกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับหน่วยงาน

ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง” (2553). จัดโดยสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มปพ.

เอกสารสถิติข้อมูลเด็กและสตรีที่เข้ารับบริการ ณ ศูนย์พิทักษ์. (2551). กรุงเทพฯ: กรมสนับสนุน

บริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข.

เอกสารสรุปผลการประชุมพิจารณาเรื่องกร่างกฎหมายอาญาความผิดเรื่องเพศ. (2552). กรุงเทพฯ: สำนัก

ส่งเสริมและพิทักษ์เด็กและเยาวชนฯ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

เอกสารสรุปผลงานวิชาการ/ผลงานวิจัย จากการสัมมนาวิชาการระดับชาติ ผู้หญิงและการส่งเสริม
ความเสมอภาคหญิงชายในสังคมไทย ครั้งที่ 1 ประจำปี 2551 “เรื่องจริงของหญิงชาย”
(2551). จัดโดยสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์. กรุงเทพฯ: มปพ.
เอนอร ตั้งสำเริงวงศ์. (2548). “ความรับผิดชอบมีเพียงพ้นธาระห่วงบุคคลในครอบครัวเดียวกัน”.
วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

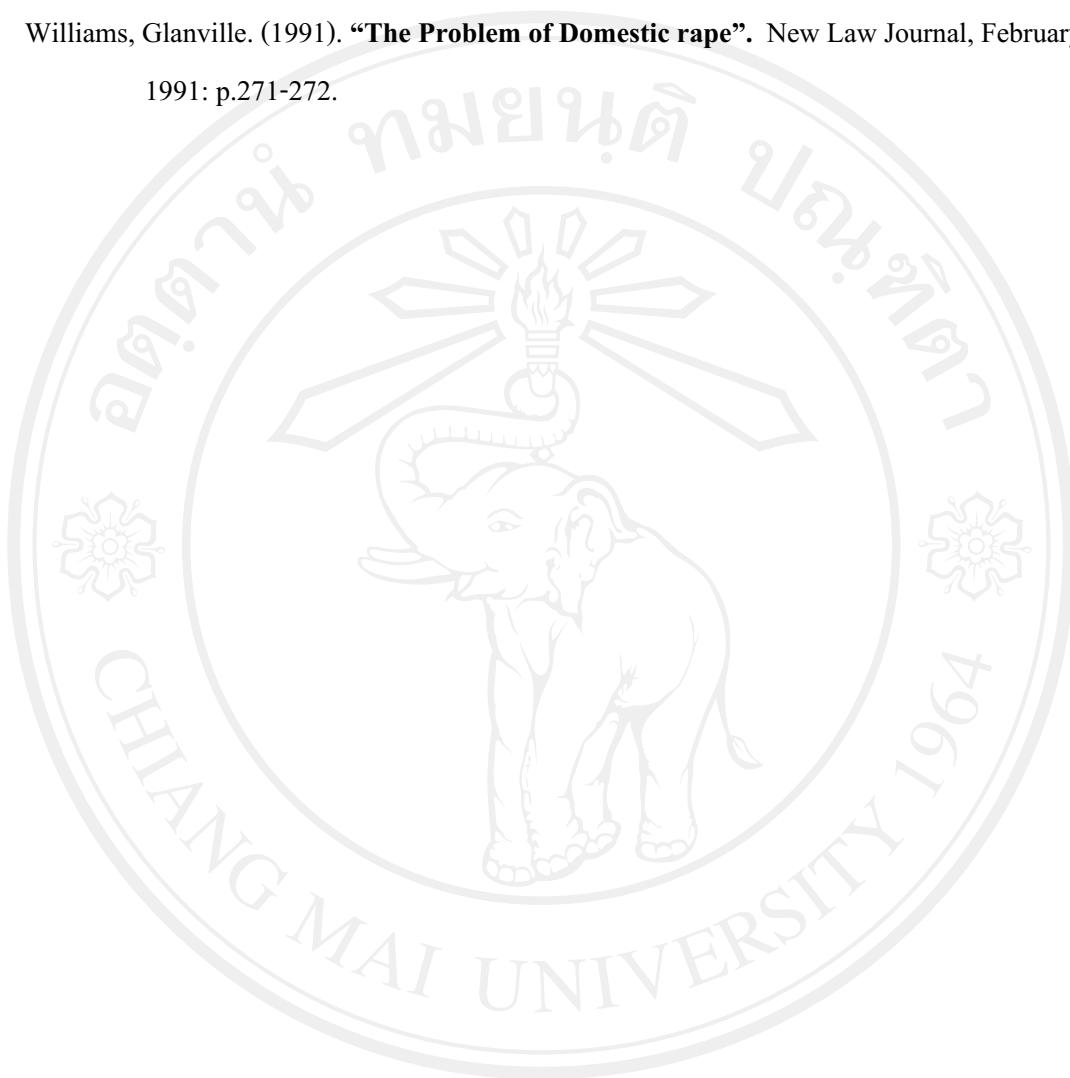
หนังสือต่างประเทศ

- Asian Forum for Human Rights and Development (FORUM-ASIA). “**Workshop on National Legislation on Domestic Violence in the Mekong sub-region (2001)**”. Cambodia, Lao PDR, Thailand and Vietnam, 4-6 December 2001, Phnom Penh, Cambodia, Published by Asian Forum for Human Rights and Development (FORUM-ASIA), Thailand.
- Byrnes, Andrew. (1996). “**Human Rights Instruments Relating Specifically to Women, with particular emphasis on the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women**”. Advancing the Human Rights of Women: Using International Human Rights Standards in Domestic Litigation. Paper and statements from the Asia/South Pacific Regional Judicial Colloquium, 20-22 May 1996. Hong Kong: p. 39-57
- Bumiller, Kristin. (1991). “**Fallen Angels: The Representation of Violence against Women in Legal Culture**”. At the boundaries of law : feminism and legal theory, edited by Martha Albertson Fineman and Nancy Sweet Thomadson, New York: p. 95-111.
- Bograd, Michele and Kersti Yllo, Editor. (1988). **Feminist Perspective on Wife Abuse**. London.
- Cornnors, Jane. (1996). “**General Human Rights Instruments and their Relevance to Women**”. Advancing the Human Rights of Women : Using International Human Rights Standards in Domestic Litigation. Paper and statements from the Asia/South Pacific Regional Judicial Colloquium, 20-22 May 1996. Hong Kong: p.27-38
- Facio, Anda. (1994). “**From basic needs to basic rights**”. Legal Rights Awareness Among Women in Africa: A Handbook For Non-lawyer Legal Educators. Women in Law and Development in Africa. Benaby Printing and Publishing: p. 16-22.

- Feminist Legal Theory and Practice Training (2004). “**Summary Report on Feminist Legal Theory and Practice Training**”. 14-18 May 2004. Asia Pacific Forum on Women, Law and Development, Colombo Sri Lanka: p.21-22.
- Gelles, J. Richard, (1980). “**Abused Wives: Why do they stay?**”. Marriage and Family in a Changing Society, Edited by James M. Henslin, London: p. 373-388.
- Lacey, Nicola. (2004). “**Feminist Legal Theory and the Rights of Women**”. Gender and Human Rights. Oxford University Press. London: p.13-55.
- Peterson, Tashia. (2004). “**The Realisation of CEDAW Commitments**”. Proceeding of the Public Consultation on Violence Against Women. 11 October 2004. Petaling Jaya, Selangor, Education and Research Association for Consumers, Malaysia: p 18-26.
- Podhoretz, Norman. (1991). “**Rape in Feminist Eyes**”. Rape and the Criminal Justice System. Edited by Jennifer Temkin.U.K: p.127-133.
- Radford Jill and Elizabeth A. Stanko, (1997), “**Violence against women and children: the contradictions of crime control under patriarchy**”. Women, violence and male power: Feminist activism, research and practice. USA: p.65-80.
- Russell E.H. Diana. (1990). “**What is Wife Rapes?**”. Rape in Marriage : Expanded and Revised Edition with a New Introduction. USA: p. 42-53.
- Sachavirawong, Jyoti. (2004), “**Building Confidence and Empowering Women**”. Proceeding of the Public Consultation on Violence Against Women. 11 October 2004. Petaling Jaya, Selangor, Education and Research Association for Consumers, Malaysia: p.7-9.
- Schuler, A. Margaret and Thomas, Q. Dorothy, Editors.(1977). **Women's Human Rights: Step by Step: A Practical Guide to Using International Human Rights Law and Mechanisms to Defend Women's Human Rights**. Women, Law & Development International and Human Rights Watch, United States of America.
- Violence against Women. **General Recommendation 19**, CEDAW. General Recommendation 19. UN GAOR. Doc. No. A/47/38 (1992).
- West, L. Robin. (1991). “**The Difference in Women's Hedonic Lives : A Phenomenological Critique of Feminist Legal Theory**”. At the boundaries of law: feminism and legal theory, edited by Martha Albertson Fineman and Nancy Sweet Thomadson, New York: p.115-134.

Williams, Glanville. (1991). “**The Problem of Domestic rape**”. New Law Journal, February 15
1991: p.205-206.

Williams, Glanville. (1991). “**The Problem of Domestic rape**”. New Law Journal, February 22
1991: p.271-272.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved